

Participation in Fraudulent Elections

Dmitriy Vorobyev^{*†}

February 2014

Abstract

I analyze a costly voting model of elections, in which the incumbent can stuff the ballot box, to investigate how electoral fraud affects the participation decisions of voters. I find that two stable equilibria may exist: first, a full abstention equilibrium, where the incumbent wins with certainty, which exists only if the incumbent's capability to stuff a ballot box is sufficiently strong. Second, a more efficient coordination equilibrium, where a substantial share of a challenger's supporters vote and the probability of the incumbent being defeated is large. Since voters do not take into account positive externality they produce on other voters when deciding to cast their votes, participation in coordination equilibrium is still inefficiently low. Thus, subsidization as well as introducing compulsory voting may improve efficiency. Because the higher capability of the incumbent to stuff a ballot box discourages the participation of his own supporters and creates coordination incentives for the challenger's supporters, higher fraud does not always benefit the incumbent, even when costless. Additionally, the model simultaneously explains two empirical observations about fraudulent elections: a positive relationship between fraud and victory margin and a negative effect of fraud on turnout.

JEL Classification: D72, D73

Keywords: Voting, Fraud, Participation

^{*}Graduate School of Economics and Management, Ural Federal University, Ekaterinburg, Russia.

[†]CERGE-EI, a joint workplace of the Center for Economic Research and Graduate Education, Charles University, and the Economics Institute of Academy of Sciences of the Czech Republic. Address: CERGE-EI, P.O. Box 882, Politických vězňů 7, Prague 1, 111 21, Czech Republic.

Abstract

V článku zkoumáme, jaký vliv má podvod ve volbách na rozhodnutí voličů o účasti. Analyzujeme nákladný hlasovací model voleb, kde stávající držitel hlasu může do volební urny přidávat hlasy. Zjišťujeme, že na rozdíl od nezmanipulovaných voleb, kde obvykle existuje jediná rovnováha, mohou existovat dvě stabilní rovnovážné situace: rovnováha dosažená plnou neúčastí, kdy stávající držitel hlasu vyhrává s jistotou, a která existuje pouze v případě, že schopnost stávajícího držitele hlasu naplnit volební urnu je dostatečně silná; a účinnější koordinační rovnováha, kdy hlasuje podstatná část podporovatelů vyzyvatele a pravděpodobnost porážky stávajícího držitele hlasu je vysoká. Vzhledem k tomu, že voliči neberou v úvahu pozitivní externality, násobí svůj vliv na ostatní voliče, aby odevzdali své hlasy; účast na koordinační rovnováze je přesto neefektivně nízká, a proto její produktivitu může zlepšit dotace (sponzorování) nebo zavedení povinné účasti ve volbách. Vzhledem k tomu, že skutečnost, že stávající držitel hlasu má lepší možnost doplnit ve volbách hlasy neexistujících voličů, odrazuje od účasti jeho vlastní podporovatele, a vede k vytváření koordinovaných pobídek na straně podporovatelů jeho vyzyvatele, vyšší míra podvodu není stávajícímu držiteli hlasů vždy ku prospěchu, i s ním nejsou spojeny žádné náklady. Model zároveň vysvětluje dvě empirická pozorování týkající se voleb, jejichž součástí byl podvod: pozitivní vztah mezi podvodem a převahou hlasů potřebnou k vítězství (tzv. victory margin) a negativní dopad podvodu na účast ve volbách.